

de aftalesystem, der eksisterer på dette område, og udvalget har til hovedopgave at behandle spørgsmål i forbindelse med fortolkningen af den mellem lægeforeningen og sygesikringen indgæede overenskomst. Udvalget kan således ikke ensidigt sikre de praktiserende læger under ét, endside den enkelte læge, en bestemt indtjening, idet en sådan alene kan aftales mellem de berørte parter.

I modsætning til dette aftalesystem gives der inden for apotekerområdet den enkelte apoteker i kraft af bevillingssystemet en eneret til forhandling af lægemidler til forbrugerne. Som modstykke til denne eneretsbevilling har det offentlige fastsat priserne på lægemidlerne til forbrugerne og i forbindelse med vedtagelsen af apotekerlovgivningen truffet beslutning om apotekernes gennemsnitsindkomst. Dette modstykke vil delvis bortfalde, hvis der etableres et nævn, der uden om den parlamentarisk ansvarlige minister kan træffe beslutninger med økonomiske virkninger på området. Det af apotekerforeningen foreslåede nævn vil derfor være uforeneligt med de grundlæggende principper, hvorpå apotekervæsenet i dag og efter forslaget også i fremtiden bygger, og etablering af et nævn som skitseret må forudsætte ændringer i flere af de grundlæggende principper, som systemet hidtil har bygget på.

Det af foreningen fremsatte ønske om etablering af et særligt udvalg giver indenrigsministeriet anledning til at understrege, at spørgsmål af afgørende betydning for apotekervæsenet, hvad enten der er tale om en generel regelfastsættelse eller om afgørelser i konkrete tilfælde, i overensstemmelse med helt fast praksis forelægges for foreningen, inden beslutningen træffes. Denne praksis vil selvsagt blive fortsat, og de af foreningen fremsatte vurderinger og tilkendegivelser vil som hidtil indgå med betydelig vægt i ministeriets overvejelser, men der kan naturligvis ikke gives tilsagn om, at alle beslutninger vil falde ud, som foreningen ønsker det.

B. Indenrigsministeriets kommentar til de ændringsforslag til lovforslaget, som er vedlagt Danmarks Apotekerforenings udtalelse

ad §§ 1-3

Det måtte – også selv om det ikke var nævnt udtrykkeligt i den gældende lovs § 7 – anses som en selvfølge, at der ikke i apote-

kerbevillingen kan pålægges forpligtelser eller tages forbehold, som ikke har lovhjemmel.

Da det efter de nuværende lovtekniske principper tilstræbes at undgå overflødige lovbestemmelser af denne art, er der ikke medtaget en tilsvarende bestemmelse i lovforslaget. Dette er således rent redaktionelt begrundet, og der er ikke på dette punkt tale om nogen realitetsændring i forhold til den gældende apotekerlov.

ad kapitel 2

Det afgørende for indenrigsministeriet er at tilgodese hensynet til apoteksbetjening i alle dele af landet samt hensynet til, at priserne på lægemidler er rimelige, og at distributionsomkostningerne er samfundsmæssigt forsvarlige.

Under henvisning til, at en apoteksfilial kan yde befolkningen en service svarende til ca. 98 pct. af, hvad et selvstændigt apotek kan yde, til omkostninger, der med hensyn til anlæg, og dermed også drift, er betydeligt lavere end et selvstændigt apoteks, har både indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen fundet, at etablering af filial, henholdsvis konvertering af selvstændigt apotek til filial, i mange tilfælde er en rimelig løsning på et områdes apoteksbetjening.

Indenrigsministeriet har ingen planer om drastiske beskæringer i antallet af selvstændige apoteker, men man mener ikke, at spørgsmålet om fiksering af antallet af selvstændige apoteker/apoteksfilialer kan være afgørende.

ad § 4, stk. 4

Det har gentagne gange været påpeget, at den nuværende struktur var meget stiv. Det er indlysende, at praktiseringen af øget fleksibilitet og hensyntagen til samfundsmæssige omkostninger kan opfattes som et økonomisk indgreb i en apotekerbevilling, således som Danmarks Apotekerforening anfører.

Det må imidlertid påpeges, at der også efter gældende lov er hjemmel for at oprette et nyt apotek, og at dette i almindelighed vil indebære en væsentlig forringelse af indtjeningsmulighederne for en apoteker, i hvis naturlige forsyningsområde det nye apotek placeres, og den etablerede apoteker har ingen mulighed for at opnå erstatning for det indkomsttab, han måtte lide i denne anled-